

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 595/21
21.9.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа и судија Весне Петровић и Здравке Ђурђевић, чланова већа, са судијским помоћником Снежаном Миленковић као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 264 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног, адвоката Николе Думнића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.356/20 од 20.4.2021. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног, адвоката Николе Думнића, а у одсуству уредно обавештених заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног, дана 21. септембра 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Думнића, и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.356/20 од 20.4.2021. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.356/20 од 20.4.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 264 став 1 КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 и 2 КЗ. Суд му је за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 4 године, а за кривично дело из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 године, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 8.5.2020. године, када је лишен слободе.

На основу одредби члана 78, 87 и члана 246 став 8 КЗ и 348 став 6 КЗ, окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то: 466,09 грама опојне дроге кокаин; 18,13 грама опојне дроге марихуана; једне електронске вагице са натписом “Triton T2”; 2.229,25 грама опојне дроге марихуана; пиштоља марке “ЦЗ 99”, серијског броја 61249 са припадајућим оквиром и 8 комада муниције припадајућег калибра; једног рукохвата пушке са ознаком “Colt 9483293” модел “M16A1” калибра 5,56 мм; једне пушчане цеви са пригушивачем са ознаком “L/NNG-17674” калибра 5,56x45 мм; једне пушчане цеви са пригушивачем и оптичким нишаном марке “Targa” калибра 300 “AAC Black out”; три празна оквира за пушку, једног пиштоља са припадајућим оквиром, без муниције, са ознаком “Валтер” модел “P99” уништеног фабричког броја, калибра 9x9 мм; две кутије муниције са натписом “Махх Tech 9x19 мм” са укупно 84 комада метака; једне ПВЦ кесе у којој се налази 15 комада метака калибра 9x9 мм, 5 метака калибра 5,56x45 мм, у оригиналном ПВЦ омоту црвене боје са натписом “Geco”; једне кутије са ознаком “300 AAC Black out” у којој се налази 20 комада метака калибра “300 AAC Black out”; једне ПВЦ кесе са 81 комадом метка калибра “AAC Black out”, три празна оквира за аутоматску пушку, један “РАП” са 4 напуњена оквира за аутоматску пушку и 15 оригиналних кутија са оригиналним натписом “15 комада 7,62 мм, метак са обичним зрном М67”, са укупно 345 метака калибра 7,62x39 мм; једне ПВЦ кесе у којој се налази округла пластична кутија са 47 метака, калибра 7,62x39 мм, умотана у новине; у кеси са натписом “Lidl”, једне аутоматске пушке произвођача “ЦЗ” модел М70АВ2, фабричког броја ..., калибра 7,62x36 мм, без припадајућег оквира, умотана у новине; једне ручне бомбе М75, серијског броја 8206 са експлозивним пуњењем и упалаљачем; три ручна ракетна бацача М-80 калибра 64 мм, серијских бројева ..., ... и ...; једне металне кашике; једног ножа са зеленом дршком; једне дигиталне вагице марке “Triton T2”; ручно направљене хидрауличне пресе и аутомобила марке “Citroen C4” регистарских ознака ...

На основу члана 91 КЗ и 541 став 1 и 3 ЗКП, од окривљеног је одузето 393.500,00 динара, 300 долара и 3.595 евра, као имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела.

Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 306.456,00 динара и паушала у износу од 15.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији из члана 437 став 1 тачка 4 у вези са чланом 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.356/20 од 20.4.2021. године, тако што ће окривљеног АА осудити на јединствену казну затвора у знатно дужем временском трајању, у границама закона, и

- бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Думнић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и о другим одлукама, са предлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се окривљени ослободити

од оптужбе за кривично дело наведено под тачком 2 оптужнице или укине и врати првостепеном суду предмет на поновно одлучивање или евентуално преиначи у погледу одлуке о казни тако што ће се окривљеном изрећи блажа казна. У жалби је захтевао да о седници другостепеног већа буду обавештени он и његов браћеник.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.654/21 од 5.7.2021. године предложио је да се усвоји жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и пресуда преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Думнић Николе, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног, адвоката Николе Думнића, а у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног АА, који се налази у притвору, а веће није нашло да би обезбеђење његовог присуства било неопходно за разјашњење ствари, у смислу става 4 овог члана. На седници већа су размотрени списи, заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама и мишљењем Апелационог јавног тужиоца, па је по оцени жалбених навода и предлога, овај суд нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА првостепена пресуда се побија само у односу на кривично дело из става другог изреке, односно у вези са станом у улици ... бр. ..., док чињенично стање и правну квалификацију у осталом делу не оспорава.

По оцени Апелационог суда, првостепена пресудау овом делу, насупрот наводима жалбе браниоца окривљеног, није заснована на незаконитом доказу. Бранилац у жалби инсистира на томе да је записник о претресању стана у ул. ... незаконит, јер је радња претресања извршена противно одредбама Законика о кривичном поступку, пошто окривљени као држалац стана није присуствовао претресању, нити је присуствовао његов бранилац, иако је окривљени у тренутку предузимања претресања био задржан и у том смислу доступан надлежним државним органима.

Иако се основано указује да је спорно претресање извршено без присуства окривљеног и његовог браниоца, и Апелациони суд сматра да то не чини извршену радњу претресања незаконитом, пошто је истој присуствовала власник стана ББ, која је пре уласка у стан била позвана од стране овлашћених службених лица полиције, дошла на адресу и сопственим кључем отворила врата, што значи да је била у државини стана, затим, наведеној радњи присуствовала су два сведока, а судија за претходни поступак је конвалидирала ову радњу тако што је службеном белешком од 13.5.2020. године утврдила да су у смислу члана 160 ЗКП били испуњени услови за претресање без писане наредбе.

Наиме, из садржине предметног записника проистиче да је претресање извршено на основу одредбе члана 158 став 1 ЗКП, без наредбе суда и да је као разлог оваквог претресања, сходно члану 158 став 3 ЗКП наведено да постоји сагласност држаоца стана. Претресу је, поред два пунолетна грађана као сведока – ГГ и ДД,

присутвовала и ББ која је власник стана на адреси у ..., улица ... број ... Управа криминалистичке полиције – Служба за борбу против дрога је дана 9.5.2020. године судији за претходни поступак Вишег суда у Београду, на основу одредбе члана 160 ЗКП доставила извештај о претресању стана и других просторија без наредбе, наводећи да је у конкретном случају добијена сагласност држаоца стана и других просторија (члан 158 став 1 тачка 1 ЗКП), са прилозима – потврда о улажењу у стан и друге просторије и записник о претресању стана и других просторија. Судија за претходни поступак је дана 13.5.2020. године сачинила службену белешку у којој је између осталог утврдила да су били испуњени услови за претресање без писане наредбе о претресању.

Оцењујући жалбене наводе браниоца окривљеног да је претресање извршено без сагласности и присуства држаоца стана, другостепени суд налази да исти нису основани.

Чланом 70 Закона о основама својинскоправних односа прописано је, између осталог, и да државину ствари има и лице које фактичку власт на ствари врши преко другог лица, коме је по основу плодоуживања, уговора о коришћењу стана, закупа, чувања, послуге или другог правног посла дало ствар у непосредну државину (посредна државина), као и да више лица може имати државину ствари или права.

С обзиром да је сагласност за претресање дала власник стана ББ, која је окривљеном издала стан, која има кључ од стана и која сходно одредабама Закона о основама својинскоправних односа има својство држаоца стана, при чему су претресању присуствовала и два пунолетна грађана као сведоци претресања, то се супротним жалбеним наводима браниоца окривљеног којима инсистира на томе да је радња претресања извршена противно одредбама ЗКП, не доводи у сумњу правилност оцене првостепеног суда да се ради о законитим доказима, с обзиром да су приликом спровођења претресања испоштоване све релевантне одредбе ЗКП-а.

Притом је изричито став браниоца да је окривљени држалац стана, контрадикторан са одбраном његовог брањеника који у истој наводи да је стан изнајмио на своје име, а стан није користио, нити је ишта држао у том стану, да је за стан само требало да плаћа редовно месечне рачуне и да се виђа са власницом и даје јој по 200 евра, односно да исти није непосредно и фактички користио. Овакве наводе потенцира и сам бранилац на страни 6 жалбе, у последњем пасусу, побијајући правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

Бранилац у жалби наводи да одбрана окривљеног да наведени стан није користио није оповргнута било којим од доказа изведеним на главном претресу, да није потписао потврду о привремено одузетим предметима, да ни на једном оружју, ни на паковању опојне дроге нису пронађени његови отисци или биолошки трагови, нити је било ко од испитаних сведока означио њега као власника или држаоца те дроге или оружја. Због тога сматра да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер су дати разлози у односу на предмете пронађене у стану у ул. ... нејасни и неразумљиви.

Насупрот наводима у жалбе браниоца окривљеног, у образложењу пресуде су о

свим одлучним чињеницама дати довољни и правилни разлози, који не садрже било какве противречности, нити пак постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

На основу дактилоскопског вештачења НЦКФ од 12.5.2020. године утврђено је да је траг папиларних линија прста пронађен на вратима дневне собе стана у ул. ... са спољне стране (из ходника) идентичан са отиском папиларних линија средњег прста десне руке дактилоскопираног окривљеног АА, а на основу ДНК вештачења узорак из стана, да се елементи ДНК профила окривљеног садрже у мешаном ДНК профилу најмање две особе у биолошком трагу изузетом са дршке ножа и са апарата за вакумирање, док је у осталим траговима добијен или слаб парцијални ДНК профил неподобан за поређење или нису добијени ДНК профили, тако да правилно првостепени суд оцењује да се не може прихватити одбрана окривљеног да нема никакве везе са станом на наведеној адреси и предметима пронађеним у њему, при чему није од значаја да ли је окривљени лице које је пронађену опојну дрогу и оружје донело у стан или не и да ли је дрогу требало да продаје он лично или не, поготову јер је и сам у својој одбрани изјавио да је могао да претпостави шта је било у стану, иако му особа с којом се договорио да изнајми стан за његов рачун, наводно није рекла шта ће бити у стану и чему ће да служи.

По оцени Апелационог суда, жалбеним наводима браниоца окривљеног не доводи се у сумњу правилност закључка првостепеног суда изнетог у побијаној пресуди да је окривљени АА извршио и радње описане у ставу другом изреке, у време, на месту и под околностима како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде. До оваквог закључка првостепени суд је дошао на основу правилне и свеобухватне оцене свих изведених доказа, како појединачно, тако и у међусобној вези, сходно обавези прописаној одредбом члана 419 став 2 ЗКП, па је чињенично стање у првостепеном поступку и у овом делу потпуно и правилно утврђено, због чега су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Цењени су и остали жалбени наводи браниоца окривљеног, но другостепени суд налази да су исти без основа и без утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари, јер је првостепени суд у довољној мери расветлио одлучне чињенице и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично стање, а за свој закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичног дела у питању правилно је и потпуно утврђено а кривични закон је правилно примењен тако што су противправне радње окривљеног АА квалификоване као радње извршења кривичних дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 264 став 1 КЗ и недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 и 2 КЗ, о чему је првостепени суд у пресуди дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које и овај суд у свему прихвата и на њих упућује.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног, првостепени суд је правилно узео у обзир чињеницу да до сада није осуђиван, да се ради о младој особи која нема пуних 30 година и његово делимично признање, при чему је суд имао у виду и да су прикупљени бројни докази против њега, као и изражену свест о неминовности казне, за коју је изразио спремност да је издржи, а од отежавајућих велику количину опојних дрога марихуана и кокаин и врсту и количину оружја различитих намена – за блиску борбу, за уништавање живе силе са дистанце и за противоклопна дејства. Потом је овим околностима дао адекватан значај и окривљеном за кривично дело из члана 264 став 1 КЗ утврдио јединствену казну затвора од 4 године, а за кривично дело из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 и 2 КЗ казну затвора од 3 године и осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору од 8.5.2020. године, па надаље.

Имајући у виду степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично дело извршено, и по оцени овог суда, изреченом јединственом казном затвора у трајању од 6 година и 6 месеци у потпуности ће се остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, због чега се супротни жалбени наводи јавног тужиоца којима се предлаже строже кажњавање окривљеног АА, али и жалбени наводи браниоца окривљеног којима се предлаже изрицање блаже казне, оцењују као неосновани. По оцени овог суда, изрицање казне затвора у краћем трајању довело би до несклада између тежине и друштвене опасности учињених кривичних дела и потцењивања бројних отежавајућих околности на страни окривљеног, на које је напред указано.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар

Снежана Миленковић, с.р.

Председник већа-судија

Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић